

Nr 47.

Av herr Lundqvist m. fl., om översyn av gällande bestämmelser angående bostadsgruppering för folkpensionärerna.

Fr. o. m. den 1 januari innevarande år träder den av riksdagen år 1946 (riksdagens skrivelse nr 425) beslutade lagen i kraft. Denna lag hälsas säkerligen med tillfredsställelse av flertalet folkpensionärer, som därigenom erhåller en höjning av sin levnadsstandard. Det förefaller emellertid som om bostadsgrupperingen å vissa orter inte kommit att erhålla den lämpligaste lösningen för folkpensionärerna.

Som ett belysande exempel på detta förhållande få vi anföra följande.

I Älvsborgs län är industrisamhället Vargön beläget mellan städerna Trollhättan och Vänersborg. Då det gäller den dyrortsgruppering, som tillämpas för bl. a. statstjänstemän enligt för dem gällande löneplansförordning, äro såväl de båda städerna som Vargön placerade i ortsgrupp III.

Vid tillämpning av ortsgruppering för sökande av bostadstillägg till folkpension äro Trollhättan och Vänersborg placerade i grupp III men Vargön i grupp I. Samma förhållande torde kunna påvisas på en del andra orter i landet.

Orsaken till att olika ortsgrupperingssystem tillämpas beror därpå, att för löntagarnas dyrortsberäkning tillämpas vissa levnadskostnader för den s. k. normalfamiljen, medan däremot då det gäller bostadsgruppering för folkpension, endast kostnaden för hyra och bränsle inräknas i densamma. Det kan enligt vår mening ifrågasättas, om dessa olika beräkningsgrunder äro rättvisa. Folkpensionärerna äro beroende av de allmänna levnadsomkostnaderna på respektive orter i stort sett i samma utsträckning som löntagarna. Det kan därför knappast vara i överensstämmelse med rättvisa, att olika beräkningsgrunder skola tillämpas, när det gäller att fastställa lönegruppering för vissa löntagargrupper och bostadsgruppering för folkpensionärerna. En gruppering av en och samma ort i olika ortsgrupper kan knappast vara försvarbar, och det förorsakar helt naturligt ett omfattande missnöje bland dem som tillföras den lägsta gruppen. Då därtill kommer att bostadstillägg endast utbetalas efter behovsprövning, synes denna olikhet i gruppindelning vara helt oberättigad.

Med hänvisning till ovanstående hemställes,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, att en översyn av gällande bestämmelser i fråga om bostadsgruppering för folkpensionärerna snarast kommer till stånd.

Stockholm den 16 januari 1948.

Artur E. Lundqvist.

J. W. Mårtensson.

Patrik Svensson.
